

इति राजनिर्घण्टः ॥ (अस्य गुणादिकन्तमालशब्दे-
ज्येयम् ॥)

कालधर्मः, पुं, (कालस्य धर्मः । आयुषः परिणाम-
काले पञ्चत्वप्राप्तिरूपो धर्मः ।) मृत्युः । इत्यमरः
। २ । ८ । ११६ ॥ समयस्य स्वभावः ॥ (यथा, हे-
ः) भाग्ये ॥ २ । ७२ । ३७ ।

“कालधर्मपरिच्छिन्नः पाण्डुरिव महागजः” ॥

कालनिर्यासः, पुं, (कालः कृष्णवर्णो निर्यासः ।)
गुग्गुलुः । इति रत्नमाला ॥

कालनेमिः, पुं, (कालस्य मृत्योः नेमिरिव चक्रवत् ।)
खनामख्यातराक्षसः । स च लङ्गापते रावणस्य
मातुलः । यथा,—

“कालनेमिं दुराधर्षं रत्नः परमदुर्जयम् ।

चतुरासं चतुर्हस्तमष्टनेत्रं भयावहम्” ॥

इति गोः रामायणे ६ । ५२ । ६४ ॥ दैवविशेषः ।
यथा,—श्रीभागवते ।

“आत्मानमिह संजातं जानन् प्राविष्णुना हृतम् ।
महासुरं कालनेमिं यदुभिः स व्यरुध्यत” ॥

स तु हिरण्यकशिपुपुत्रः । इति हरिवंशः ॥
(कालचक्रम् ॥)

कालनेमिर्गुः, पुं, (कालनेमेः कालनेमिसंज्ञका-
सुरस्य रिपुः हन्ता ।) विष्णुः । इति शब्दरत्नावली ॥ (कालनेमे रावणमातुलस्य रिपुः हन्ता ।
हनुमान् । इति व्युत्पत्तिरित्युक्तम् ॥)

कालनेमिहा, [न] पुं, (कालनेमिं तन्नामानं असुरं
हृतवान् । हन् + क्तिप् ।) विष्णुः । इति त्रिकाण्ड-
शेषः ॥ (यदुक्तं महाभारते १३ । १४६ । ५२ ।

“कालनेमिनिहा वीरः शौरिः शूरजनेश्वरः” ॥

कालनेमिं खनामख्यातरावणमातुलं हृतवानिति
व्युत्पत्त्या हनुमान् ॥)

कालनेमी, [न] पुं, (कालस्येव नेमिरस्यस्य ब्रीह्या-
दंगकृतिगणत्वात् इनिः ।) कालनेमिः । इति
द्विषपक्रोधः ॥

कालनेमिरिः, पुं, (कालनेमेः चरिः शत्रुः ।) विष्णुः ।
इति त्रिकाण्डशेषः ॥

कालपक्षः, पुं, (कालं कृष्णं पक्षं पक्षं यस्य ।) तगर-
वृद्धः । इति शब्दरत्नावली ॥

कालपालकः, स्त्री, (कालं कृष्णवर्णं पालयति धार-
यतीति । काल + पाल + क्तृल् ।) कङ्क, वृष्टिका ।
इति राजनिर्घण्टः ॥

कालपीलुकः, पुं, (कालः कृष्णः पीलुः । स्वार्थे कन् ।)
कुपीलुः । इति भावप्रकाशः ॥ (गुणाः पर्याया-
स्यास्य कुपीलुशब्दे बोद्धव्याः ॥)

कालपुरुषः, पुं, (कालः कालचक्रं पुरुष इव ।) यम-
सहायः । इति जटाधरः ॥ ज्योतिःशास्त्रम् । यथा

“किन्वस्य कालपुरुषास्वमहागवस्य
गच्छेत् कदाचिददधिमर्नसापि पारम्” ॥

कालपुरुषः स चास्या नाम यस्यासौ तस्य
ज्योतिःशास्त्रविष्णोः समुद्रस्य । इति भट्टोत्पलः ॥ * ॥
नराणां शुभाशुभज्ञानार्थं जन्मलभाविद्वादशरा-
शिकल्पितपुरुषाकारः । यथा,—

“श्रीर्षसुखवाङ्महदयोदराणि कटिवस्तिगुह्यसंज्ञ-

कानि । ऊरुजानुकजङ्घेचरणाविति च राशयो-
ऽजाया” ॥ इति दीपिका ॥ * ॥ नराणां शुभा-
शुभज्ञानार्थं जन्मलभादिशशिद्धेर्ज्ञानघटितपुरु-
षाकारः । यथा, “कं दृक्श्रेष्ठजनसाकपोलहनवो
वक्त्रं होरादयस्ते कण्ठांशकवाङ्महदयको-
ङ्गानिनाभिलतः । वस्तिः शिखरगदे ततश्च वृषणा-
वूरुततो जानुनी जङ्गाङ्गी ह्युभयत्र वामसुदितै-
र्ज्ञेकागभागैस्तिष्ठा” ॥ इति “कालनरस्याङ्गे सद-
सद्यहयोगतः । एंसामपि तदङ्गेषु शुभाशुभफलं
वदेत्” ॥ इति वृहज्जातकम् ॥

कालपृष्ठः, स्त्री, (कालं कृष्णं पृष्ठं यस्य ।) कर्णधनुः ।
धनुर्मात्रम् । इति हेमचन्द्रः ॥

कालपृष्ठः, पुं, (कालं कृष्णवर्णं पृष्ठं पृष्ठभागे यस्य ।)
कङ्कपक्षी । मृगविशेषः । इति हेमचन्द्रः ॥

कालपेयी, स्त्री, (पिष्यतेऽसौ । पिष + कर्मणि घञ् ।
पेषः । कालः पेषः । ततः स्त्रियां ङीप् ।) प्रश-
मालता । इति रत्नमाला ॥ (अस्या पर्याया यथा ॥

“कालपेयी महाश्यामा सुमद्रोत्पलशरिवा ।
दीर्घमूढः च पालिन्दीमसूरविदला च सा” ॥)

कालप्रभातं, स्त्री, (कालं कृष्णं प्रभातं यज ।) शर-
दतुः । शरत्कालः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

कालभाण्डिका, स्त्री, (कालभाये कृष्णप्रभाये अण्डिति
उच्यच्छति । अण्डि + ण्वल् टाप् इत्यच् ।) मञ्जिष्ठा ।
इति राजनिर्घण्टः ॥

कालमानः, पुं, (कालो मन्यते यः जनैरिति शेषः ।
काल + मन + कर्मणि घञ् ।) कृष्णार्जकः । इति
रत्नमाला ॥ कालतुलसी इति भाषा । राजनिर्घण्टे
लान्तशब्दोऽयम् ॥ (लकारान्तस्यास्य व्यवहारो
यत्र तदयथा । सूत्र्यते सूत्रस्थाने । २८ अः ॥

“सुरसा-श्वेतसुरसा-फणिजम्भाकार्जक-भून्मृग-सुग-
न्धक-सुमुख-कालमाल-कासमर्द्ध-क्षवक-खरपुष्पा-
विडङ्ग-कटफल-सुरसीत्यादयः, सुरसादिगणे ॥)

कालमुष्ककः, पुं, (कालो मुष्क इव कायति प्रका-
शते । कै + कः ।) घटापापरलिङ्घः । इति रत्न-
माला ॥ (यस्मिन्नस्य व्यवहारस्तदयथा,—

“प्रशस्तेऽहनि नक्षत्रे कृतमङ्गलपूर्वकम् ।
कालमुष्ककमाह्वय दग्ध्वा भस्म समाहरेत्” ॥
इति वैद्यकचक्रपाणिसंग्रहे अर्शोऽधिकारे कुच-
चित्तुलारनामकौषधे ॥)

कालमूलः, पुं, (कालं मूलं यस्य ।) रक्तचिचकवृद्धः ।
इति राजनिर्घण्टः ॥

कालमेषिका, स्त्री, (कालः मिष्यते कालोऽयमिति
कथ्यते जनैरिति शेषः । मिष + कर्मणि घञ्
गौरादित्वात् ङीष् ततः कन् टाप् ऋखश्च ।)
कालमेषिका । इत्यमरटीकायां रायसुकुटः ॥

कालमेशी, स्त्री, (कलमेश + ङीष्) कालमेषिका ।
इत्यमरटीकायां भरतः ॥

कालमेषिका, स्त्री, (कालं मिषति स्पृष्टे स्वरकाण्डेन ।
मिष + ञच् । गौरादित्वात् ङीष् स्वार्थे कन् टाप्
ऋखश्च ।) मञ्जिष्ठा । कृष्णवृद्धता । इत्यमरः २ ।
४ । १०६ ॥ अस्याः पर्याया यथा,—

“चिच्छत्तमाङ्गचन्द्रा च पालिन्दी च सुधेयिका ।

मसूरविदला कोलकौषिकाकालमेषिका” ॥

इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे १ भागे ॥)

कालमेषी, स्त्री, (कालमेष + ङीष् ।) सोमराजी ।
इत्यमरः २ । ४ । ६६ ॥ (अस्याः पर्यायो यथा,—
“अवबृगुजो वाक्कुची स्यात् सोमराजी सुपर्णिका ।
शशिलेखाकृष्णफला सोमा पूतिफलतीति च” ॥

सोमवल्ली कालमेषी कुष्ठप्ली च प्रकीर्तिता ॥

इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे । गुणा-
श्चास्या वाक्कुचीशब्दे ज्ञेयाः ॥ मञ्जिष्ठा । इति
शब्दरत्नावली ॥ चिच्छत् । इति राजनिर्घण्टः ॥

कालरात्रिः, स्त्री, (कालः कालरूपा ब्रह्मैकदिने चतु-
र्दशमनूनामधिकारावसाने वृद्धिसंहारहेतुभूता
रात्रिः ।) रात्रिविशेषः । सा तु कालः संहारः ।
मरणं तदुपलक्षिता रात्रिः कल्पान्तरात्रिरित्यर्थः ।
इति देवीमाहात्म्यटीकायां विद्याविनोदः ॥ भीम-
रथी । इति हारावली ॥ दुर्गायाः शक्तिविशेषः ।
यथा,—

“सा दुर्गा शक्तिभिः सार्द्धं कार्शी रक्षति सर्वतः ।
ताः प्रयत्नैः संपूज्याः कालरात्रिमुखा नरैः” ॥

इति कार्शीखण्डम् ॥ (दीपावली । यथा,—
“दीपावली तु या प्रोक्ता कालरात्रिश्च सा मता” ॥

इत्यागमवचनात् ।

क्रियायोग्यकालविशेषः । यदुक्तं दीपिकायाम् ।

“रवौ घटं विधौ वेदं कुजवारे द्वितीयकम् ।

बुधे सप्त रात्रौ पक्ष भृगुवारे तृतीयकम् ॥

शनावाद्यं तथा चान्तं रात्रौ कालं विवर्जयेत्” ॥)

कालरुद्रः, पुं, (कालः कालरूपः सर्वसंहारको रुद्रः ।)
कालाभिरुद्रः । यथा, देवीपुराणे,—

“येषु नः कालरुद्रस्य नानास्त्रीशतसङ्ख्या ।

विचित्रहर्म्यविन्यासा कुतस्ते मेरुपृष्ठतः ॥

सा एव कालरुद्रस्य तनुरूपेण संस्थिता” ॥

काललवणं, स्त्री, (कालं कृष्णवर्णं लवणम् ।) विड-
लवणम् । इति रत्नमाला ॥

(“न काललवणे गन्धः सौवर्चलगुणाश्च ते” ॥

इति चरके सूत्रस्थाने २७ अः ॥)

काललौहं, स्त्री, (कालं कृष्णं लौहं आयसमित्यर्थः ।)
कालायसम् । तिखा इति भाषा । तत्पर्यायः ।

कृष्णायसम् २ खन्मम् ३ तीक्ष्णम् ४ । इति रत्न-
माला ॥ (कालायसशब्दस्य विवरणं ज्ञातव्यम् ॥)

कालवलनं, स्त्री, (कलयति उपभुनक्ति विषयं । कल +
ल्यच् + ञच् । काल्यते प्रेयतेऽसौ कालेन वा णिच्
कर्मणि घञ् । कालः कायः तस्य वलनं आव-
रणम् । वल संवरणे + करणे ल्युट् ।) वर्म्म । इति

त्रिकाण्डशेषः ॥ कायवलनमिति साधुपाठः ॥

कालवृन्तः, पुं, (कालं वृन्तं यस्य ।) कुलत्पलवृद्धः ।
इति रत्नमाला ॥

कालवृन्ती, स्त्री, (कालवृन्त + गौरादित्वात् ङीष् ।)
पाटलावृद्धः । इति राजनिर्घण्टः ॥

कालवेला, स्त्री, (कालस्य वेला ।) क्रियानर्हकालवि-
शेषः । सा तु रथादिवारे कालस्य शनेत्तत्तद-
याम्नाईरुपवेला । यथा । रवौ दिवा पञ्चमयामाङ्गं
नक्तं षष्ठयामाङ्गम् । सोमे दिवा द्वितीययामाङ्गं